

зеле имъ докарва единъ турчинъ. Да ти кажа право, това е ересъ, чиста ересъ ; това е такава ересъ, за която оная недѣля ни разказва попъ Михалѣо, — помните ли ? За фарисеите. Кажете ми, дѣсте видѣле вне такава кѣща, въ която бащата да си купува чоха за контошъ и за шалваре ; а дѣщерята и майката да сѣдатъ по цѣль денъ съ скръстосани рѣще ? Нема тие не могатъ да му истѣчатъ сукно за шалваре ? Ако вѣрви работата имъ така, то на сиромакъ Павлина ще да бѣде твърде лошаво, — той е добаръ ергенинъ и кротка душа, — когато жената му рѣче : „Азъ не мога да работа, и ти трѣба да си купишъ и сукно за шалваре, и поѣсъ, и купешко платно за ризи.“ А може тя да му каже да купи и за нея ризи и мѣсале. Срамъ !

— Срамъ, голѣмъ срамъ за нашето село, рѣкла Бенѣовица и подпрѣла са на тоягата си ; а главата ѣ трѣперала, като